

فردوسی پور، فروغی و مزدک میرزایی

انسداد مدیریتی

بدهیم، در حوزه تصمیم‌گیری و برنامه‌سازی سلیقه‌ای عمل کرده‌ایم و چارچوبی برای کارها و فعالیت‌ها تعریف نکرده‌ایم. ما هرگز چارچوبی نداشته‌ایم برای اینکه هر فرد برای رشد در یک ساختار باید از کجا شروع کند و به کجا برسد و چه کارهایی را انجام دهد. به همین دلیل است که افراد بعد از اینکه رشد می‌کنند و بزرگ می‌شوند، دیگر از عهده کنترل آنها برنمی‌آییم. بنابراین حذف‌شان می‌کنیم، محدودشان می‌کنیم و سعی می‌کنیم بیشتر از این به آن افراد فضا ندهیم، مبادا کاری کنند که به ضرر ما یا سیستم رسانه‌ای باشد که در آن کار می‌کند.

تعجب‌برانگیز نیست که به طور مثال شخصی چون مزدک میرزایی جایی در این سیستم نداشته باشد و ترجیح بدهد که از ایران برود. تعجب‌برانگیز نیست که عادل فردوسی‌پور در این ساختار رشد کند و زمانی که بزرگ شد، با او برخورد شود. همین‌طور تعجب‌برانگیز نیست که حتی علی فروغی هم تاجایی رشد کند، به همان میزان برای او دشمن تراشیده شود و بعد از آن، دشمنی‌ها باعث گوشه‌گیری و انزوا می‌شود. اینجا مانیفستی برای پیشرفت وجود ندارد و استراتژی روشنی برای فعالیت وجود ندارد.

همه این برخوردها از آنجا ریشه می‌گیرد که چارچوب درستی برای میزان و کیفیت کاری که افراد انجام می‌دهند، تعریف نشده است. همین می‌شود که در نهایت هیچ‌کس نمی‌داند چرا با آنها برخورد شده است. چرا باید شاهد چنین برخوردهایی بود؟

این را بگذارید کنار افرادی که شغل دوم‌شان حسادت است و وقتی نمی‌توانند بر توانایی شخصی خود تکیه کنند، مدام این تصور را دارند که به دیگران لطف بیش از حد می‌شود. حسادت‌ها گاهی به مرحله‌ای می‌رسد که واقعیت‌ها را نمی‌بینید. تعجب نکنیم اگر چند سال دیگر درباره برخوردی که با علی فروغی شده است و فعالیت‌هایش را محدود کرده است، بحث کنیم چرا که به همان میزان که او در این سیستم رشد کند، دشمن‌هایی خواهد داشت. وقتی شفافیتی در نظام ساختاری برای رشد آدم‌ها

بنابراین علی فروغی هم همان چهره‌ای نیست که از او ساخته شده است. او هم در فضایی مدیر شده است، قطعاً نقاط ضعف و قوتی دارد. بدون شک به برخی اقداماتش نقد وارد است و به همین تناسب می‌توان از برخی اقدامات او تعریف کرد. مثل هر فرد دیگری، باید حوزه عملکرد علی فروغی را هم نه صفر و صد، نه سیاه و سفید که خاکستری دید. علی فروغی هم مثل هر فرد دیگری، کارنامه قابل بررسی دارد. ما نیاز داریم که درباره آدم‌ها، خارج از تصویری حرف بزنیم که از آنها ساخته می‌شود؛ با اطلاعات درست و نه از روی تحلیل‌ها و نگرش‌های شخصی. وقتی نگاه ما به دور از اطلاعات درست باشد، آن نگرش است که خود را نشان می‌دهد و همین نگرش به غلط در حال حاضر در کشور ما طرفداران زیادی دارد و برای آن ارزش زیادی قائل می‌شوند. در حالی که کار و بررسی درست از ذهنی برمی‌آید که اطلاعات درست و دقیق را از دل تحقیق و کنکاش به دست آورده و نه آنچه در فضای مجازی به آن پرداخته شده است.

مزدک میرزایی، عادل فردوسی‌پور و علی فروغی محصول رسانه ملی هستند. افرادی هستند که رسانه برای آنها هزینه کرده و وقت گذاشته تا این چهره‌ها ساخته شوند. این چهره‌ها ساده به دست نیامده‌اند و حاصل هزینه‌های بسیاری هستند که به کشور تحمیل شده است. نیروی انسانی از دل فرآیند بزرگ و پیچیده‌ای متولد می‌شود و بعد از آن با کارهای بزرگ، در ذهن مخاطب ماندگار می‌شود. به همین دلیل است که مخاطب امروز، مدام با نام این افراد بازی می‌کند و اخباری که درباره آنها منتشر می‌شود، برای او مهم می‌شود. بنابراین نکته مهم در شناخت آدم‌ها، این است که ما بتوانیم از این نیروی انسانی به بهترین شکل استفاده کنیم و این نیروی انسانی را در مرتبه درست خود قرار دهیم.

تجربیات ما در این زمینه کم نیستند. نبودن چارچوب مشخص برای فعالیت افراد باعث شده که گاهی آزادی عمل بسیار زیادی به افراد داده‌ایم، سعی کرده‌ایم امتیازها و رانت‌های ویژه‌ای به افرادی خاص اختصاص

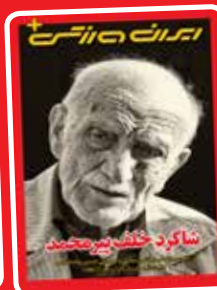
علی عالی

مدیرمسئول ایران ورزشی

آنچه این روزها در نگاه به شرایط رسانه، فوتبال و حوزه اجتماعی کشور خودنمایی می‌کند، قضاوتی است که افراد جامعه از یکدیگر دارند. برداشتی که شاید تناسبی با شخصیت واقعی طرف مقابل نداشته باشد. زاویه داشتن و دور شدن از هم که از پس عدم پذیرش افراد و خودداری‌شان از گفت‌وگو با دیگری پدید آمده است.

عادل فردوسی‌پور، مزدک میرزایی و با علی فروغی، سه ایرانی‌اند که سال‌ها در همین کشور با سختی‌ها و مشکلات دست و پنجه نرم کرده‌اند. برای تحلیل درست باید به خوبی بدانید آنچه در رسانه‌ها از آدم‌ها ساخته می‌شود، متفاوت است با چهره‌ای که آن فرد در دنیای واقعی خود دارد. این روزها، مزدک میرزایی در رسانه‌ای خارج از مرزهای ایران فعالیت می‌کند، علی فروغی مدیر شبکه سه صداوسیما است و عادل فردوسی‌پور حق گزارش در ایران ندارد و برای اینستاگرام AFC بازی را گزارش می‌کند. سه چهره شناخته شده با سه سرنوشت متفاوت.

هرگز نمی‌توان گفت مزدک میرزایی چهره مظلومی در حوزه رسانه است چون همین رسانه ملی بود که مزدک میرزایی را تبدیل به مزدکی کرد که همه صدا و تصویر او را می‌شناسند. به هیچ عنوان این نگاه درست نیست که عادل فردوسی‌پور سوپرستار حوزه رسانه است و هر کاری کند در میان بهترین‌ها قرار می‌گیرد چرا که عادل حتی در اجرا هم دچار اشتباهات بزرگی بود که شاید خیلی راحت می‌توان آنها را بررسی کرد اما چهره رسانه‌ای که در ذهن‌ها شکل می‌گیرد، با آنچه در عالم واقع می‌بینیم متفاوت است.

ویژه نامه
آخر هفته

صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

مدیرعامل مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران:

مهدی شفیعی

مدیر مسئول: علی عالی

دستیاران سردبیر:

آرمن ساروخانیان، رسول مجیدی

سرویس فوتبال ایران:

ابراهیم افشار، فرشاد کاس‌نژاد، ناصر

قراگزلو، وصال روحانی، حمید رضا عرب،

سعید آقایی، جعفر برزگر، امیر اسدی،

محمد قراگزلو، هومن جعفری، اکبر منتشلو،

سمیرا شیرمردی، بهناز میرمطهریان، مهدیه

دریابیگی، حسین قهار، سامان موحدی، سام

ستارزاده، نوید صراف، سالار علیخواه، مجتبی

صدوقی، پویا جاویدان، احسان محمدی، علی

مغانی

سرویس ورزش جهان:

اشکان نعمت‌پور، یاسر احمدی،

سیدعلی بلندنظر، حمید کشاورز

سرویس ورزش ایران:

آزاده پیراکوه، محسن وظیفه، رضا عباسپور،

محسن آجرلو، ناصر انصافی مقدم،

شکوفه موسوی، وحید جعفری

مدیر فنی: مجتبی رفیعی

مدیر هنری: محسن ذاکری

صفحه آرای:

فرشید بهاری، حامد حسینی، علی عباسی

فضای مجازی:

سپهر خرمی، یاسین معصومی، سالار علیخواه

عکس: نعیم احمدی

طرح جلد: شهاب جعفرنژاد

ویراستاران: مسعود قراگزلو، علیرضا

عبدالوند، مهرداد افشار، فرشته معتمدی،

معصومه مهدوی روشن، لیلا امیری، سیده

زهرا آرامی

روابط عمومی: سمیه مهدی پور

سپاس ویژه از

بهمن فروتن، مجید جلالی، جلال چراغپور،

شهاب پاک نگر، رضا درویش

لیتوگرافی: مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

چاپ: ایرانیان

آدرس: تهران، خیابان خرمشهر، پلاک ۲۰۸

تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ نمابر: ۸۴۷۱۱۷۳

امور مشترکین: ۹۲۲۲۴۳۸

سازمان آگهی: ها: ۸۸۵۰۰۶۱۷